

- Czy mogą w tym przypadku zostać uwzględnione praktyczne trudności związane z kontrolowaniem bezprawnego kłusownictwa?
 - Czy dla odpowiedzi na pytanie, czy istnieje inna zadowalająca alternatywa, może mieć znaczenie również cel uniknięcia wyrządzenia szkód psom, a także zwiększenia ogólnego poczucia bezpieczeństwa?
3. Jak należy oceniać określony w art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej wymóg dotyczący ochrony populacji gatunku w przypadku przyznania ograniczonych regionalnie odstępstw?
- Czy stan ochrony gatunku należy oceniać w odniesieniu zarówno do określonego obszaru, jak i do całego obszaru państwa członkowskiego, czy w odniesieniu do jeszcze większego zasięgu danego gatunku?
 - Czy jest możliwe, że wymogi przyznania odstępstwa przewidziane w art. 16 ust. 1 dyrektywy siedliskowej są spełnione, chociaż stan ochrony gatunku po dokonaniu odpowiedniej oceny nie może być uznany za korzystny w rozumieniu dyrektywy?
 - W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: w jakiej sytuacji mogłoby to zostać wzięte pod uwagę?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. 1992, L 206, s. 7).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Ploiești (Rumunia) w dniu 1 grudnia 2017 r. – Oana Mădălina Călin / Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-676/17)

(2018/C 063/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Ploiești

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Oana Mădălina Călin

Strona pozwana: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul român – Ministerul Finanțelor Publice, Administrația Fondului pentru Mediu

Question préjudicielle

Czy art. 4 ust. 3 TUE, odnoszący się do zasady lojalnej współpracy, art. 17, 20, 21 i 47 Karty praw podstawowych UE, art. 110 TFUE[,] zasada pewności prawa, zasada równoważności i zasada skuteczności wynikające z zasady autonomii proceduralnej mogą być interpretowane jako sprzeciwiające się uregulowaniu prawa krajowego, mianowicie art. 21 ust. 2 ustawy nr 554/2004 o postępowaniu administracyjnym interpretowanemu w myśl decyzji nr 45/2016 wydanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept [Wysoki Trybunał Kasacyjny i Sprawiedliwości – sekcja ds. rozwiązywania kwestii prawnych], zgodnie z którą termin do złożenia skargi o wznowienie postępowania w oparciu o przepisy art. 21 ust. 2 ustawy nr 554/2004 wynosi jeden miesiąc od dnia doręczenia ostatecznego wyroku, którego dotyczy skarga o wznowienie postępowania?